

Já svěřil se známé,
že mám slabé chvíle,
snad vybledly časem
mé růžové brýle.
Říká, ať večer
si zapálím svíčku
a koukej do plamínku,
koukej a ber to jak hříčku.

To je kousek slunce,
ta hořící svíčka,
žádný obchodní trik,
žádná matoucí klička.
Říkám si pro proč ne,
vyzkouším svíčku
a hlavou mi běží,
ber to, ber to jako hříčku.

Všechno je právě
jak být má,
nic k oslnění
a není ani tma.

Měkké je světlo
a měkké jsou stíny
vzpomínáš lásko,
já nebudu jiný.

Rád se vracím
a přivítám víčka,
vzpomínáš
býval jsem
byla ji
hořící svíčka.

Všechno je právě
jak být má,
nic k oslnění
a není ani tma.